

TÖÖLISTE JA TEENISTUJATE TÖÖTASUSTAMINE LEIUTUS- JA RATSIONALISEERIMISETTEPANEKU TEGEMISEL JA NENDE JUURUTAMISELE KAASAAITAMISEL

H. Siigur

Rahanduse ja krediidi kateeder

Kommunistliku ühiskonna materiaalse baasi loomisel on üheks oluliseks teguriks tööviljakuse tunduv tõus. Vastavalt NLKP XXI kongressi poolt vastuvõetud direktiividele NSV Liidu rahvamajanduse arendamise seitsme aasta plaani kohta tõuseb tööviljakus käesoleval seitsmeaastakul tööstuses 45—50%, ehituses 60—65% ja kolhoosides umbes kaks korda. Kogu tööstustoodangu juurdekasvust käesoleval seitsmeaastakul saadakse 75% just tööviljakuse tõusu arvel.¹

Töövilkakuse tõusu saavutamise oluliseks tingimuseks on uue tehnika ja tehnoloogia väljatöötamine ja nende laialdane ning läbimõeldud rakendamine rahvamajanduse kõikides harudes. Selle ülesande lahendamiseks võtavad kõrvuti vastavate spetsialistidega osa ka laiad töötajate hulgad ettevõtetes leiundus- ja ratsionaliseerimistegevuse kaudu.

Sotsialismi töötingimustes on iga töötaja huvitatud tööviljakuse tõusust ning seoses töötajate üld- ja eriharidusliku taseme tõusuga on NSV Liidus pidevalt suurenenud leiutajate ja ratsionaliseerijate read ning leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute juurutamisest saadud kokkuvõid.

Kui 1940. a. oli ettepanekuid esitanud leiutajate ja ratsionaliseerijate arv 526 tuhat, siis 1958. a. oli nende arv juba 1725 tuhat inimest, s. o. leiutajate ja ratsionaliseerijate arv oli suurenenud enam kui kolm korda. Rahvamajanduses juurutatud leiutiste, tehniliste täiustuste ja ratsionaliseerimisettepanekute arv kasvas 202 tuhandelt 1940. a. 1 miljoni 816 tuhandeni 1958. a. ehk üheksa korda. Leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute juurutamisest

¹ N. S. Hruštšov, NSV Liidu rahvamajanduse arendamise kontrollarvud aastaks 1959—1965. Ettekanne Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei erakorralisele XXI kongressile 27. jaanuaril 1959, Tallinn 1959, lk. 42.

saadud kokkuvõtte suurenes 904 miljonilt rublalt 1940. a. 9 miljardi 721 miljoni rublani 1958. a. ehk enam kui kümme korda.²

Leiutus- ja ratsionaliseerimistegevuse arendamisel on olulise tähtsusega leiutajatele ja ratsionaliseerijatele loodud materiaalsed stiimulid, neile vastava tasu maksmine ja muude soodustuste andmine.

Leiutiste ja ratsionaliseerimisetpanekute eest tasumise küsimused on reguleeritud NSV Liidu Ministrite Nõukogu 24. aprilli 1959. a. määrusega nr. 435 kinnitatud «Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisetpanekute põhimäärusega» ja «Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisetpanekute eest tasu maksmise juhendiga»³.

Töötajate materiaalne huvi leiutus- ja ratsionaliseerimistegevuse arendamise vastu kindlustatakse eeskätt leiutajale või ratsionaliseerijale kindlaksmääratud tasu maksmisega sõltuvalt leiutise või ratsionaliseerimisetpaneku juurutamise rahvamajanduslikust efektist.

Et aga leiutised või ratsionaliseerimisetpanekud tehakse suurel määral oma töö kohta, siis täiendava stiimulina kindlustatakse töötajatele teatud pikema perioodi vältel tasustamine endiste tööhinnete järgi neil juhtudel, kui leiutise või ratsionaliseerimisetpaneku juurutamine tõi kaasa tööhinnete muutmise.

Vastavalt «Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisetpanekute eest tasu maksmise juhendi» §-le 22 säilitatakse leiutise või ratsionaliseerimisetpaneku esitajale kuue kuu jooksul, leiutajat või ratsionaliseerijat ettepaneku juurutamisel abistanud töötajatele aga kolme kuu jooksul endised tööhinned, kui leiutise või ratsionaliseerimisetpaneku rakendamine tõi kaasa tehniliste normide või tööhinnete muutmise. Kõigi teiste töötajate suhtes peab ettepanekut juurutav ettevõtte sisse seadma uued normid ja tööhinned üheaegselt ettepaneku juurutamise algusega.⁴

Kuid seadusandluses ei ole määratletud, keda lugeda leiutise või ratsionaliseerimisetpaneku juurutamisele kaasaitajateks. Meie arvates tuleks kaasaitajatena vaadelda neid töötajaid, kes administratsiooni poolt on rakendatud ettepaneku juurutamise töödele kas oma tööfunktsiooni raames, ajutise üleviimise teel nendele töödele või rakendamise teel antud töödele administratsiooniga sõlmitud kokkuleppe alusel.

Seoses endiste tööhinnete säilitamisega leiutajale, ratsionaliseerijale ja leiutise või ratsionaliseerimisetpaneku juurutamisele kaasaitajatele tekib küsimus, missugusest momendist hakata vastavat perioodi arvestama.

² А. Ф. Гармашев, Советское законодательство об изобретательстве на службе технического прогресса. «Советское государство и право», 1959, 8, lk. 27.

³ «Eesti NSV Teataja», 1959, 30, art. 163.

⁴ Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisetpanekute eest tasu maksmise juhend, § 22. «Eesti NSV Teataja», 1959, 30, art. 163.

«Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute eest tasu maksmise juhendi» § 22 kohaselt tuleb endisi tööhindeid säilitada «... arvates antud ettepaneku juurutamise alguse päevast»⁵. Mida aga mõista juurutamise alguse päeva all, seda pole seadusandluses öeldud.

Analüüsid «Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute põhimääruse» § 13, tuleme järeldusele, et selles paragrahvis mõeldakse juurutamise all juba tehnilise dokumentatsiooni väljatöötamist, katsemudelite tegemist jne., ühesõnaga, juurutamise algusena vaadeldakse päeva, mil algab ettepaneku viimine praktikasse, ilma et sellega oleks seotud tükitööhinnete muutmine. Samasuguselt tuleks meie arvates mõista ka samas paragrahvis sisalduvat administratsiooni kohustust ettepaneku juurutamise algusest teatamise kohta autorile.

Kuid meie arvates ei anna eespool öeldu alust järelduseks, nagu tuleks seda momenti lugeda endiste tööhinnete säilitamise perioodi alguseks. Tööd ettepaneku juurutamisel võivad kesta pikemat aega, enne kui juurutamisega jõutakse niikaugele, et tekib võimalus töönormide ja tööhinnete muutmiseks. Järelikult võiks tekkida olukord, kus leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku autorile või ettepaneku juurutamisele kaasaitajatele ei saaks praktiliselt üldse säilitada endisi tööhindeid, sest tööhinnete säilitamise tähtaeg võib mööduda enne, kui tööhindeid üldse muudetakse.

Sellepärast tuleks arvata, et endiste tööhinnete säilitamise tähtaega loetakse päevast, mil leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku tulemusena hakati rakendama uusi tööhindeid.

Võidakse esitada vastuväide, et selline hinnete säilitamise tähtaja arvestamine ei stimuleeri leiutajaid, ratsionaliseerijaid ja ettepaneku juurutamisele kaasaitajaid ettepaneku kiirele juurutamisele. Väide on osaliselt õige, kuid tuleb arvestada, et leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku juurutamise kiirus sõltub rohkem ettevõtte administratsioonist kui autorist või kaasaitajatest. Teisest küljest võiks ju mõni vastutustundetu administratsiooni esindaja oma ükskõiksuse tõttu võtta töötajalt võimaluse tasu saamiseks endiste hinnete järgi, kui ta näiteks ei varusta leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku juurutajaid kõigi vajalike materjalidega, tehniliste konsultatsioonidega jms.

Kuid perioodil, mil leiutajale, ratsionaliseerijale või ettepaneku juurutamisele kaasaitajatele säilitatakse endised tööhinded, võib toimuda täiendav töönormide ja tööhinnete muutmine. Meie arvates võib täiendav töönormide ja tööhinnete muutmine toimuda kas sel põhjusel, et kehtestatud normid ei osutunud tehniliselt põhjendatuks (osutusid liiga madalateks) või toimus täiendavate

⁵ Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute eest tasu maksmise juhend, § 22. «Eesti NSV Teataja», 1959, 30, art. 163. ~

tehniliste või organisatsiooniliste abinõude rakendamine, mis tõi kaasa tööviljakuse tõusu.

Esimesel juhul mingit põhimõttelist muudatust leiutajate, ratsionaliseerijate ja ettepaneku juurutamisele kaasaaitajate töötasustamises ei võiks toimuda, sest eelnev normide ja hinnete läbivaatamine tulenes leiutise või ratsionaliseerimisetepaneku juurutamisest ning antud juhul toimub ainult esinenud vigade ja puuduste kõrvaldamine.

Teisel juhul aga ei ole õige ka ratsionaliseerijatele, leiutajatele ja ettepaneku juurutamisele kaasaaitajatele endiste tööhinnete säilitamine, sest tööviljakuse tõus, mis tingis töönormide ja tööhinnete läbivaatamise, ei tulenenud nende leiutise või ratsionaliseerimisetepaneku juurutamisest. Nimetatud juhul oleks õige neile säilitada küll juurdemaks endises ulatuses, kuid lähtudes uutest tööhinnetest. Näiteks toodanguühiku valmistamisel oli tükitööhindeks algul 50 kopikat. Ratsionaliseerimisetepaneku juurutamise tulemusena alanes tükitööhinne 40 kopikale. Seega tükitööhinnetele tuleb juurde maksta 10 kopikat. Nelja kuu möödudes pärast selle hinde kehtestamist võeti farvitusele täiendavad tehnilised abinõud, mille tagajärjel tõusis tööviljakus ja tükitööhinne alanes 30 kopikale. Ratsionaliseerimisetepaneku autorile oleks ilmselt ebaõige säilitada endine tükitööhinne 50 kopikat kogu aja eest. Peale tükitööhinnete muutmist täiendavate tehniliste abinõude rakendamise tulemusena tuleks talle säilitada tükitööhindena 40 kopikat, sest leiutise või ratsionaliseerimisetepaneku rakendamise tulemusena muutunud tükitööhinnetele maksti täiendavalt juurde 10 kopikat.

Kuid leiutaja või ratsionaliseerija võib esitada uue ettepaneku ka sel perioodil, kui talle eelmise ettepaneku juurutamise tulemusena säilitatakse endised tükitööhinded. Näiteks 2. jaanuarist kuni 2. juulini oli ette nähtud ratsionaliseerijale endise tükitööhinde (50 kopika) säilitamine, kuna teistel töötajatel oli tükitööhindeks 40 kopikat. 2. juunil aga alandati tema teise ratsionaliseerimisetepaneku juurutamise tõttu üldine tükitööhinne 30 kopikale. Meie arvates tuleks ratsionaliseerijale antud juhul säilitada tükitööhindena 50 kopikat kuni 2. juulini, mil möödub kuus kuud normide ja hinnete esialgsest muutmisest. Edasi aga tuleks talle säilitada tükitööhindena 40 kopikat, kuni täitub kuus kuud teise ratsionaliseerimisetepaneku tõttu toimunud hinnete muutmist, s. o. antud juhul 5 kuu jooksul.

Vastavalt «Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisetepanekute eest tasu maksmise juhendi» §-le 22 säilitatakse ettepaneku autorile endised tükitööhinded ka sel juhul, kui autor varem küll ei teinud seda tööd, mille hindeid tema ettepaneku juurutamise tõttu muudeti, kuid kui ta viidi sellele tööle üle pärast oma ettepaneku esitamist. Kahjuks ei räägi juhendi § 22 midagi sel juhul kaasaaitajatele endiste tööhinnete säilitamisest. Et kaasaaitajatele säilitatakse endised tööhinded sel juhul, kui nad antud alal

(kohal) juba töötasid, siis järelikult ei oleks õige nende aseta- mine halvemasse olukorda ka sel juhul, kui nad pärast ette- paneku juurutamist asuvad vastavale tööle.

Kui leiutaja või ratsionaliseerija viiakse üle sellele tööle, kus tema ettepaneku juurutamise tulemusena tükitööhinnad muu- tusid, siis tuleks temale endiste hinnete säilitamise tähtaega arvestada mitte tema tegeliku üleviimise päevast, vaid ikkagi toi- munud tükitööhinnete muutmise päevast arvates.

Leiutise või ratsionaliseerimisetepaneku juurutamise tulemu- sena toimuv töönormide ja tööhinnete muutmise ei vähenda töö- tajate töötasu, sest leiutise või ratsionaliseerimisetepaneku juu- rutamise tulemusena annab töötaja sama jõukuluga rohkem too- dangut. Leiutise või ratsionaliseerimisetepaneku autorile ja ette- paneku juurutamisele kaasaaitajatele on aga endiste hinnete säili- tamine täiendavaks materiaalseks stiimuliks.

Praktiliselt toimub leiutajale või ratsionaliseerimisetepaneku esitajale ja ettepaneku juurutamisele kaasaaitajatele endiste hin- nete säilitamine järgmiselt. Palgaarvestuslehtedel tuuakse tema palk välja üldiste (uute) tükitööhinnete järgi, kuid selle toodangu (operatsioonide) osas, kus leiutise või ratsionaliseerimisette- paneku tõttu tükitööhinnad muutusid, koostatakse juurdemaksu- leht vahe väljamaksmiseks kehtivate ja endiste tükitööhinnete vahel.

«Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisetepanekute eest tasu maksmise juhendi» § 22 räägib leiutise või ratsionaliseeri- misetepaneku esitajale ja ettepaneku juurutamisele kaasaaitaja- tele endiste tükitööhinnete säilitamisest, mitte aga endiste töö- normide säilitamisest. Järelikult leiutise või ratsionaliseerimis- ettepaneku esitajale tuleb tema leiutise või ratsionaliseerimisette- paneku juurutamise algusest peale määrata kõigi teiste töötaja- tega ühtne töönorm (teenindamisnorm).

Tekib küsimus, kas ühtsete töönormide kehtestamist leiutaja- tele, ratsionaliseerimisetepanekute esitajatele ja ettepaneku juu- rutamisele kaasaaitajatele saab pidada õigeks nende materiaalse huvitatuse kindlustamise seisukohalt?

Meie arvates tuleb ühtsete töönormide kehtestamist pidada õigeks, sest otsese tükipalga puhul ei sõltu saadav tasu üldse töönormide täitmise tasemest. Premiaal- ja progressiivse tüki- palgasüsteemi puhul aga tähendaks endiste töönormide säilita- mine nendele töötajatele kahekordse lisatasu maksmist, s. o. preemia või progressiivtasu maksmist madalamatest normidest lähtudes ja peale selle veel vahe maksmist endiste ja uute töö- hinnete vahel. Selleks et vältida kahekordse lisatasu maksmist, tuleb leiutajatele, ratsionaliseerijatele ja ettepaneku juurutamisele kaasaaitajatele ainult endiste tööhinnete säilitamist pidada kõigiti õigeks ja otstarbekaks.

Iga leiutise või ratsionaliseerimisetepaneku rahvamajanduslik efektiivsus on seda suurem, mida kiiremini ta juurutatakse prak-

tikasse. Leiutise või ratsionaliseerimisetepaneku juurutamine toimub kiiremini ja edukamalt siis, kui sellest tööst isiklikult võtab osa leiutaja või ratsionaliseerija. Sellepärast annab «Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisetepanekute põhimääruse» § 13 ettepaneku esitajale õiguse osa võtta ettepaneku juurutamisega seotud töödest, nagu tehnilise dokumentatsiooni väljatöötamisest, katseeksemplaride valmistamisest ja katsetamisest jne.

Leiutise või ratsionaliseerimisetepaneku juurutamine võib toimuda kas samas ettevõttes, kus ettepaneku esitaja töötab, või ka mõnes teises ettevõttes.

Kui ettepanek juurutatakse samas ettevõttes, kus ettepaneku esitaja töötab, siis vastavalt «Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisetepanekute põhimääruse» §-le 13 võidakse autor juurutamisega seoses olevate tööde tegemise ajaks vabastada oma põhitööst, säilitades talle keskmise palga. Seega antud juhul toimub vastavalt töötaja soovile tema üleviimine ajutiselt teisele tööle.

Kui aga ettepaneku esitaja vabastamine põhitööst osutub võimatuks või töötaja ei soovi enda vabastamist, siis võib administratsioon sõlmida temaga kokkuleppe ettepaneku juurutamisega seoses olevate tööde tegemiseks väljaspool tööaega.⁶ Tasu tehtavate tööde eest määratakse kindlaks antud töötaja ja administratsiooni vahelisel kokkuleppel, lähtudes tööliste ja teenistujatele makstavast töötasust analoogiliste tööde eest. Nende tööde tegemiseks kulutatud aega ei arvata ületundide hulka.

Kui aga leiutist või ratsionaliseerimisetepanekut juurutatakse teises ettevõttes, siis võib autor minna ajutiselt tööle sellesse ettevõttesse, kus toimub tema ettepaneku juurutamine. Selle aja eest, mil autor võtab osa oma ettepaneku juurutamisest teises ettevõttes, tasutakse talle tema ja ettepanekut juurutava ettevõtte vahel sõlmitud kokkuleppe kohaselt, kuid mitte vähem tema keskmisest töötasust alatisel töökohal.⁷ Kokkuleppe tasustamise kohta sõlmitakse kogu juurutustööde tegemise ajaks ning peab garanteerima töötajale vähemalt tema alatise töökoha järgse keskmise palga saamise. Neil juhtudel, kui juurutamistöödel viibimise ajal tõuseb töötaja alatisel töökohal tariifijärgne palk (ametikohajärgne palgamäär) selliselt, et see ületab tema keskmise palga juurutustöödele asumise momendil, siis meie arvates tuleks sellisele töötajale alates palgamäära muutmise momendist kindlustada juurutamistöödel vähemalt uue tariifse (ametikohajärgse) palgamäära saamine.

Ajutiselt juurutamistöödele kutsutud töötajale tasutakse kindlaksmääratud korras ka kulud seoses sõiduga teise paikkonda ja tagasi ning uues kohas elamisega.⁸

⁶ Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisetepanekute põhimäärus, § 13, lg. 2. «Eesti NSV Teataja», 1959, 30, art. 163.

⁷ Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisetepanekute põhimäärus, § 13, lg. 3. «Eesti NSV Teataja», 1959, 30, art. 163.

⁸ Sealsamas, § 13, lg. 3.

Leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku juurutamiseks teises ettevõttes töötamise ajal säilitatakse autorile tema alatine töökoht, samuti pidev tööstaaž, ja töötamise aeg ettepanekut juurutavas ettevõttes arvatakse staaži hulka, mis annab õiguse puhkusele ning alatisel töökohal kehtivate soodustuste saamiseks. Kui nimetatud töö kestab üksteist kuud või kauem, siis annab palgalise puhkuse töötajale see ettevõte, kus toimub leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku juurutamine.⁹

Leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku juurutamine võib toimuda ka samas paikkonnas asuvas teises ettevõttes. Seejuures võib osutada võimatuks autori ajutine tööleasumine sellesse ettevõttesse või autor ei soovi ajutiselt asuda sinna tööle. Tuleks arvata, et neil juhtudel on ettepanekut juurutaval ettevõttel õigus sõlmida autoriga kokkulepe tööde tegemiseks väljaspool tööaega ning tasustamine toimuks siis pooltevahelise kokkuleppe alusel, s. o. samadel alustel nagu siis, kui leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku juurutamisele tõmmatakse kaasa leiutaja või ratsionaliseerija, kes ei ole alalisel töö.¹⁰

Juhtudel, kui leiutise või ratsionaliseerimisettepaneku esitaja ei ole alalisel töö, toimub tema kaasatõmbamine juurutustöödele administratsiooni ja autori vahel sõlmitava kokkuleppega, millega määratakse kindlaks ka vastav tasu. Seega «Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute põhimääruse» § 13 lg. 4 peab silmas eelkõige ettepaneku juurutamistööde tegemise võimalust väljaspool tööõiguslike suhete raame. Kuid meie arvates ei välista nimetatud paragrahv ka teisi võimalusi juurutamistööde tegemiseks. Tuleks arvata, et administratsioonil on õigus autorit tööle võtta ka teatud tööde täitmiseks sõlmitud töölepingu alusel. Viimane võimalus oleks soodsam just ettepaneku autori seisukohalt, sest see kindlustaks talle tööstaaži ja teised tööliste ja teenistujatele ettenähtud õigused ja soodustused.

⁹ Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute põhimäärus, §§ 13 ja 74. «Eesti NSV Teataja», 1959, 30, art. 163.

¹⁰ Avastuste, leiutiste ja ratsionaliseerimisettepanekute põhimäärus, § 13, lg. 4. «Eesti NSV Teataja», 1959, 30, art. 163.

ОПЛАТА ТРУДА РАБОЧИХ И СЛУЖАЩИХ ПРИ ВНЕСЕНИИ ИЗОБРЕТАТЕЛЬСКИХ И РАЦИОНАЛИ- ЗАТОРСКИХ ПРЕДЛОЖЕНИЙ И ПРИ СОДЕЙСТВИИ ВНЕДРЕНИЮ ИХ

Х. Сийгур

Кафедра государственного и административного права

Резюме

Существенным условием повышения производительности труда во всех отраслях народного хозяйства является выработка новой техники и технологии, а также применение их на практике. В выработке и применении новой техники и технологии наряду с соответствующими специалистами принимают участие широкие рабочие массы путем своей изобретательской и рационализаторской деятельности.

Для развития изобретательской и рационализаторской деятельности существенное значение имеет создание материальных стимулов для изобретателей, рационализаторов и для всех тех лиц, которые содействуют внедрению изобретения или рационализаторского предложения, а также соответствующая оплата их труда и предоставление им различных льгот.

В статье рассматриваются вопросы оплаты труда, возникающие в связи с внедрением изобретения или рационализаторского предложения.

Автор становится на точку зрения, что в качестве лиц, содействующих внедрению изобретения или рационализаторского предложения, могут быть рассматриваемы лишь те трудящиеся, которые привлекаются администрацией предприятия к производству, связанных с внедрением работ или в рамках своих трудовых функций, или в виде временного перевода на эти работы, или путем привлечения к этим работам на основании договора, заключенного с администрацией.

В статье рассматривается вопрос об исчислении периода, в продолжение которого за автором изобретения или рационализаторского предложения сохраняются прежние расценки, и доказывается, что прежние расценки сохраняются со дня применения новых расценок.

Автор приходит к выводу, что если в период, в продолжение которого изобретателям, рационализаторам и лицам, содействующим внедрению предложения, сохраняются прежние расценки, имеет место новое рассмотрение норм выработки и расценок не в результате применения предложенных работником технических или организационных мероприятий, то и по отношению к указанному работнику следует уменьшить расценки со дня дополнительного изменения расценок и доплатить ему разницу между расценками, действовавшими до применения изобретения или рационализаторского предложения, и расценками, измененными в результате применения изобретения или рационализаторского предложения.

Дальше рассматриваются вопросы об оплате труда изобретателя или рационализатора, привлеченного к работам по внедрению его предложения. Автор находит, что в тех случаях, когда во время работ по внедрению предложения тарифная ставка изобретателя или рационализатора по основному месту работы увеличивается в таком размере, что она превышает его прежнюю среднюю заработную плату, то нужно обеспечивать ему получение заработной платы не меньше новой тарифной ставки.

В тех случаях, когда изобретение или рационализаторское предложение внедряется на другом предприятии, расположенном в той же местности, а автор не желает поступить временно на работу на это предприятие, то привлечение его на работу по внедрению предложения может производиться по соглашению с ним вне рабочего времени. В таком случае размер оплаты определяется соглашением.